

Dos juvenils de l'Olot aconseguixen un paper protagonista a Segona B

Alfredo Gutiérrez (19 anys) va fer el salt al primer equip la temporada passada amb Calderé. Lluís Aspar (17), la sorpresa positiva d'aquest curs

Alfredo Gutiérrez i Lluís Aspar, ahir abans de l'entrenament.

El somni de tot futbolista és arribar a l'elit. Jugar a Primera Divisió, amb els millors equips del món i amb els millors futbolistes del planeta. Abans, però, tot jugador ha de cremar etapes i una de les més boniques és jugar amb el primer equip del club que t'ha vist créixer, el de la teva ciutat, el que sempre es portarà al cor. És el cas d'Alfredo Gutiérrez i Lluís Aspar, dues de les perles del planter

de la Unió Esportiva Olot que ja competeixen, i de quina manera, a Segona Divisió B. Alfredo ja va estar tota la temporada passada, a Tercera i quan encara era juvenil, a les ordres de Calderé, qui li va obrir la porta amb els grans. Aspar, en canvi, ha començat a tenir protagonisme aquestes últimes setmanes i, tot i la seva edat, vol seguir sent important per a l'equip.

«L'Olot m'ha donat molt, ha confiat en mi i és on em segueixo formant com a futbolista. Personalment sé que encara puc donar molt més i per això treballo cada dia», destacava Alfredo, de 19 anys i format gairebé en totes les etapes al futbol base del club. Tot i la seva edat demostra maduresa i ganes de progressar per arribar «el més amunt possible» tot i que afirma que «només penso en fer una bona temporada». Menys temps porta a la disciplina del primer equip Lluís Aspar (17 anys), que s'ha entrenat freqüentment amb el conjunt olotí des de la pretemporada però que ha entrat en escena les últimes setmanes i el qual Martín Posse li va donar l'oportunitat de debutar. «M'ha sabut greu la marxa d'en Martín i en Pablo. No obstant, Raúl Garrido ha entrat amb molta força i positivitat al vestidor, jo seguiré treballant amb ell al màxim per seguir gaudint d'oportunitats».

Tenir un talent tan precoç implica que altres clubs es puguin interessar per la contractació d'aquests futbolistes joves, com el cas d'Alfredo, a qui el Mallorca li anava al darrere el curs passat tot i que encara que el va «sorprendre», assegura que «personalment no em va trucar ningú i no vaig pensar res més que seguir en la mateixa línia». El garrotxí assegura que fora dels terrenys de joc «penso molt en els partits i si faig alguna errada, hi estic capficat i no me la puc treure del cap». «El futbol sempre està sobre la taula, sigui on sigui i penso constantment en com puc millorar», destaca un Alfredo que a banda dels entrenaments amb l'equip, va dos dies a la setmana a Barcelona a treballar, amb un preparador físic, per augmentar la seva massa muscular per seguir així creixent com a futbolista. Lluís Aspar, de Molló (Ripollès) i des de fa sis anys al club, destaca que tant ell com l'Alfredo «som un més al vestidor» i que «el grup és molt bo, és una família i per difícil que sigui la situació no ens podem desanimar». Ser els més joves implica no escapar-se de les quintades, com és el cas d'en Lluís, a qui li van rapar el cap després de jugar el seu primer partit amb l'Olot. Alfredo, amb una mica més experiència al vestidor, relata que «els més veterans, sobretot en Jose i els capitans, ens ajuden molt i han estat a sobre nostre. Són grans professionals i gràcies a ells també estic millorant». Joves, sí, però amb les coses

clares i coincidint que només el treball diari els portarà èxits.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2017/11/16/dos-juvenils-lolot-aconsegueixen-paper/879697.html?utm_source=rss